

عنوان مقاله:

مقایسه عناصر حماسه در بانو گشسب نامه و پادشاهی همای در شاهنامه

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه صلاحی اردکانی - فرهنگی - کارمند آموزش و پرورش

صادق جعفری نیکو - فرهنگی - کارمند آموزش و پرورش

الهام خودکامه - فرهنگی - کارمند آموزش و پرورش

حکیمه رهبریان - فرهنگی - کارمند آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

بانوگشسب نامه از جمله منظومه های حماسی فارسی است که سراینده و تاریخ دقیق سروده شدن آن نامعلوم است. این منظومه که ریشه در گذشته باستانی ایران دارد، حاوی عناصر اساطیری، فرهنگی و اجتماعی مختلفی از دوران کهن و همچنین زمان سروده شدنش است. به رغم حماسی بودن و تعداد کم ابیات آن، که تقریباً شامل ۱۰۳۲ بیت است، بانوگشسب نامه حاوی بن مایه های مختلفی از باورها و آیین های زردشتی است که اگرچه تفصیل زیادی در مورد آنها وجود ندارد، اما تعدد آنها در نوع خود در یک مجموعه حماسی تقریباً کوتاه، قابل توجه و خود نشان از تاثیر این دین کهن بر این منظومه است. افزون بر صفات و ویژگی های قهرمان منظومه، بانوگشسب، که شباهت بسیاری به ایزدبانوان زردشتی دارد، از عناصر زردشتی دیگری همچون دیو، پری، فره، شادی و خوش باشی در این جهان، اعتقاد به بخت خوب و بد، سوگند خوردن و... سخن رفته است. از طرفی فردوسی زنان را دوش به دوش مردان وارد اجتماع کرده و پست های حساسی همچون وزارت و فرمانروایی و اداره مملکت را به عهده آن ها گذاشته است و آن ها به خوبی از انجام آن مسئولیت بر آمده اند. در شاهنامه زن هنگامی که به سلطنت می رسد، همچون پادشاه مرد مورد ستایش است و فرمانش مطاع. به عنوان مثال می توان به همای چهارزاد دختر بهمن اشاره کرد. او اولین پادشاه زن ایرانی است و پادشاهی دادگر و بخشنده و خردمند است. حتی فردوسی در این خصایص او را بالاتر از پدر می داند: به رای و به داد از پدر درگذشت همه گیتی از دادش آباد گشت

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1976457>

